

{phocagallery view=category|categoryid=8|imageid=72|float=left} V Dolním Maršově naproti dnešnímu sídlišti a restauraci Rýchorka vyrostla v letech 1860 - 1862 velká papírna. Založil ji Gustav Roeder se svým společníkem Juliem Eichmannem, později se společníci oddělili a firma se jmenovala "Gustav Roeder & Co., c.k. privilegovaná strojná papírna, Maršov". Papírna se proslavila kvalitním kancelářským papírem a bankovním papírem, na který se tiskly peníze mnoha států nejen v Evropě. Nejzajímavější stavební součástí této papírny byl tzv. horní vodní příkop vybudovaný z Maršova III., dlouhý 1450 metrů, kterému se pro finanční náročnost celé stavby říkalo "milionový příkop".

Pod touto bývalou papírnou - proti odbočce do Janských Lázní - stojí od r. 1866 již zmíněná a slavná Pietteho papírna známá především vynikajícím cigaretovým papírem. Jak již bylo řečeno, první továrny využívaly vodní sílu spoutanou do soustavy vodních náhonů, posléze využívaly parní stroje a s nimi další zdroj energie - uhlí a o něco později elektřinu. Prosper Piette v r. 1919 přeměnil bývalou brusírnu dřeva v Maršově III. na vodní elektrárnu (stojí dodnes).

Prosper Piette - "Otec Krkonoš"

{phocagallery view=category|categoryid=8|imageid=68|float=right}

V roce 1866 zakoupil jistý pan Prosper Piette, původem z Lucemburska, strojnou papírnu v Dolním Maršově. Měl tři syny - Prospera, Julia a Luise. Ti se po jeho smrti v roce 1872 ujali vedení továrny. Nejvýznamnějším a nejslavnějším se stal nejstarší syn - celým jménem Maria Eduard Prosper Piette (1846-1928). Byl to nejen šikovný podnikatel, ale i úspěšný vynálezce v papírenském oboru. Zdokonalil výrobu jemných hedvábných, krepových a kopírovacích papírů. Nejproslulejší po celém světě byl však jeho cigaretový papír, který vyráběla právě papírna v Dolním Maršově. O tom, že si tato firma počínala nadmíru úspěšně, svědčí množství mezinárodních diplomů a medailí, které za své kvalitní výrobky získala na mezinárodních výstavách. Za své zásluhy byl Prosper spolu se svými bratry povýšen císařem Františkem Josefem I. do šlechtického stavu a od té doby se mohl podepisovat Piette de Rivage.

Do paměti místních obyvatel se tento pan továrník zapsal nejen jako úspěšný podnikatel, ale především jako humanista, který výrazně usiloval o zlepšení pracovních a sociálních podmínek svých zaměstnanců, a rovněž jako propagátor turistiky a mecenáš rakouského Krkonošského spolku. Prosper Piette de Rivage zavedl ve své firmě už od počátku nemocenskou pokladnu, pokladnu pro případ nehody, invalidní, penzijní, spořitelní a záložní pokladnu. Pro své zaměstnance nechal také postavit několik domů, pro děti zaměstnaných matek zřídil jesle a školku a v roce 1880 otevřel soukromou obecnou školu. On sám pak dokonce na této škole vyučoval ruční výrobu a posléze byl jmenován místním školním inspektorem. Podporoval na studiích nadané děti nejen svých dělníků, ale i nemajetných občanů. V roce 1900 se podílel na otevření živnostenské pokračovací školy v Dolním Maršově.

Doba Prospera Piette de Rivage byla nejen dobou překotně se rozvíjejícího průmyslu, ale i dobou nebývalého rozmachu turistiky. Významní a majetní podnikatelé si pokládali za čest být členy a mecenáši nejrůznějších spolků - mimo jiné i třeba rakouského krkonošského spolku. Pan Piette de Rivage byl dlouhá léta pokladníkem tohoto spolku a rovněž jeho štědrým podporovatelem. Jeho zásluhou byla v roce 1881 vydána mapa Krkonoš, věnoval papír pro časopis "Krkonoše slovem a obrazem", podporoval zřizování ubytoven pro studenty. Poté, co byla na hřebeni Rýchor postavena Maxova bouda, podílel se finančně na vybudování cesty od své papírny až na Rýchory. Cesta byla v roce 1899 slavnostně otevřena a pojmenována Rosa Weg (Růženina cesta) na památku Pietteho manželky. Na oplátku věnoval spolek svému dobrodinci pamětní desku. Je umístěna ve zdi pod maršovským kostelem u silnice ze Svobody do Janských Lázní.

zdroj: Hana Kulichová - Čítanka z východních Krkonoš